

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Ἄξιον Ἐστί
Κατασκήνωσι Κοριτσιῶν Δημοτικού – Α΄ Περίοδος

Παναγιά μου, άγκυρά μου, Συ γλυκιά παρηγοριά μου!
Κατασκήνωσι Κοριτσιῶν Δημοτικού (Α΄ περίοδος)
Μακρυνίτσα 2016

Μακρυνίτσα 2016

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας «Ρόδον Αμάραντον»

Ανάμεσα σε κήπους και σε βράχια
έψαχνε ο Θεός για ευωδιά,
μα ξαφνικά μπροστά του ένα Ρόδο,
Τριαντάφυλλο αλήθειας
για εμάς στα ουράνια, γέφυρα για μας.

Κι άνθισες Ρόδο,
να με γιατρεύεις
να με λυτρώνεις
να μ' ανασταίνεις
και συντροφιά
σε ό,τι κι αν κάνω
μακριά δεν φεύγεις.

Κι άνθισες Ρόδο
να με γιατρεύεις
να με λυτρώνεις
να μ' ανασταίνεις
και η καρδιά
σε ό,τι κι αν κάνω
κοντά σου γελά!

Τι να μολύνουνε οι βλασφημίες,
αμόλυντη, αμάραντη χαρά;
Η αρετή σου έγινε ο δρόμος,
η μόνη οδός μου είσαι,
Δέσποινα είσαι, εσύ χαρά!

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Βρεφοκρατούσας

Στης εκκλησίας το βήμα
γύρω μου ζω ουρανό
και η ψυχή βρίσκει το γαλανό.
Οι Άγιοι γύρω αλυσίδα
ψηλά ο Χριστός κορυφή
κι απέναντι μια αγκαλιά
ανοιχτή.

Κάθε εικόνα Σου και μια
αγκαλιά
όπου χάνομαι εκεί η ματιά
οδηγός, ελευθερώτρια.
Μα η Μάνα όλα τα νικά.
Μες τον κόρφο Σου αφήνομαι
την αγκάλη Σου τυλίγομαι
μυρωδιά από το μαφόρι Σου
και νιώθω και 'γω κόρη Σου

Στης εκκλησίας την Πύλη
μοιάζει η θωριά Σου πηγή
είσαι η Ελπίδα επάνω στη γη.
Μάνα η λέξη μου φτάνει
τα χέρια απλώνω ως εκεί
στα σίγουρα θα 'χει
επιστροφή.

Κάθε εικόνα Σου και μια
αγκαλιά.....

Εκείνον όπως βλέπεις
η αγάπη Σου ξεπερνά
σχίζει θάλασσες και βουνά.
Οι χτύποι της καρδιάς Σου
γιατροί στους φόβους μου
γαλήνεμα στους πόνους μου.

Κάθε εικόνα Σου και μια
αγκαλιά...

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Γλυκοφιλούσας

Ποια ξέρεις που με τόση χαρά
στο πρόσωπο κοιτάζεις;
Και Πάσχα αν έρθει καλοκαιριού
μαζί με Ποια γιορτάζεις
κι αξίζει να Της μοιάζεις;

Η σιωπηλή, η γενναία
Ελπίδα στον άνθρωπο βεβαία
με θάρρος που παρακαλάς
Γλυκοφιλούσα που, πρώτα, Εκείνη
χαρά στον κόσμο δίνει,
χαρά σου να γλυκοφιλάς!

Ονόματα πολλά ο λαός
σ' Εκείνην έχει δώσει
Μα ειν' η Παναγιά γλυκασμός
κι αξίζει αγάπη τόση
τον κόσμο που έχει σώσει!

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Πορταΐτισσας

Ταξίδι που ξεκίνησε και χρόνια συνεχίζει
Καράβι και του φύσηξε αέρας τα πανιά
Βρήκε λιμάνι και άγκυρα στον Άθωνα θα ρίξει
Είναι η Πορταΐτισσα γλυκιά παρηγοριά

Την πόρτα κράτα της καρδιάς για πάντα ανοιγμένη
Και την αγάπη του Χριστού να έχεις φυλαγμένη
Έχει φουρτούνες κι η στεριά όπως καλά γνωρίζεις
Κράτα το χέρι μου σφιχτά Κυρά μου μην τ αφήσεις

Απόψε ήρθα να σου πω με λόγια προσευχής
Όπως ζητάει ένα παιδί και μην μου το αρνηθείς
Έλα να σβήσεις να καθούν τα λάθη των μεγάλων
Και εμείς του κόσμου η φωνή να στήσουμε γιορτή

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Παραμυθίας

Όπως απλά μιλάει, το συναξάρι
Στα μάτια, ξετυλίγονταν μπροστά
Καράβια που ταξίδεψαν κουρσάροι
στον Άθω να πατήσουν, στη στεριά....
...που δε σεβάστηκαν την ησυχία
Κι Ανατολή περίμεναν να 'ρθει
σαν πού να έλειπε η Παναγία
ν' αφήσει τους κουρσάρους στη μονή;

Παιδιά μου κλείσετε την πύλη
ο εχθρός φυλάει απ' έξω, να καταπατήσει το ιερό
κι Εσύ Γιε και Κύριέ μου άσε με να τους προσέχω
είμαι μάνα, κάνω ό,τι μπορώ, μάνα είμαι κάνω ό,τι
μπορώ!

Να της κρεμάσεις στην εικόνα τάμα;
Να της στολίσεις τις θερμές σου προσευχές;
Η Παναγία μας φυλάει το θάμα
Και τ' ουρανού κερνά παρηγοριές...
...Είναι Παραμυθία στην ψυχή μας
Το περιβόλι της φυλάει σα φρουρός
Την Εκκλησιά στολίζει τη δική μας
Και γιορτινός, μας έγινε, ο ναός!

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Ζωοδόχου Πηγής

Στα θολά νερά που ψάχνεις
μην τυχόν ξεγελαστείς
πώς ψυχή να ξεδιψάσεις;
να μη σκύψεις! να μην πειείς!
Όσο κι αν ψυχή μου ψάξεις δε θα βρεις να δροσιστείς!

*Δάκρυ, δάκρυ αλμυρό
στάζεις Παναγιά μου
το νερό τ' ακριβό
σταγόνες Ουρανό.
Δάκρυ , δάκρυ γλυκό
δως μου Παναγιά μου
προσευχή και λυγμό
δεντρί να ποτιστώ!*

Ξεχειλίζει απ' την Πηγή Σου
γάργαρη παρηγοριά
Μυστική του Παραδείσου
Ζωή βλύζει και Χαρά
Παναγιά μου απ' την Πηγή σου
ζωντανεύει η καρδιά!

Δάκρυ, δάκρυ...

Μπαλουκλί και Κεφαλάρι
Άνδρος και Χρυσοπηγή
έγινε προσκυνητάρι
μπρος στη Χάρη Σου όλη η Γη
Των Όρθοξων το καμάρι
και του Γένους η Ζωή!!!

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Οδηγήτριας

Είναι οι δρόμοι της ζωής μπλοκαρισμένοι
με αδιέξοδα, με φόβους φορτωμένοι
Πλοία και τρένα θα ναυλώσω για να 'ρθω
όση ανηφόρα, καταιγίδα κι αν θα βρω.

Γιατί πυξίδα είναι η Παναγιά μου
συνοδοιπόρος, οδηγήτριά μου
Φάρος Εκείνη, άνεμος στα πανιά μου,
η Παναγιά μου, οδηγήτριά μου.

Άλαλα χείλη ασεβών με προσπερνάνε
Και τα σοκάκια της καρδιάς μου τριγυρνάνε
Δώρο για μένα η εικόνα η σεπτή
που κάθε βλέμμα είναι βάμα στην πληγή.

Είναι πυξίδα, είναι η Παναγιά μου...

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Καταφυγής

Το μικρό μου προσευχητάρι
το 'χω κάτω απ' το μαξιλάρι
Εύκολο, να μην ξεχνώ...

...στις γραμμές των λίγων των φύλλων
όπως τα ονόματα φίλων
να μπορώ να Σε ζητώ!

Όταν οι σκέψεις με νικούν κι οι φόβοι μου με προσπερνούν
ποιος είναι δίπλα μου εκεί;
Να πάρω φόρα όπως παλιά να Σου κρυφτώ στην αγκαλιά
Μανούλα μου Καταφυγή!

Της Παναγίας η αγκαλιά χωράει του κόσμου τα παιδιά
αφού χωρούσε κι ο Χριστός, είναι μεγάλη όπως Αυτός
σαν κατασκήνωση φωλιά, της Παναγίας η αγκαλιά
όσο κι αν θύμωσε η γη μας σαν το άταχτο παιδί
Είν' εκεί ανοιχτή, είν' εκεί, είν' εκεί...

Θέλω να σου πω Παναγιά μου
Όσα φώλιασαν στην καρδιά μου
Έμαθα, να ακουμπώ...

...στης εικόνας Σου το γαλάζιο
και στο πρόσωπο Σου διαβάζω
έλα 'δω να σε κρατώ!

Όταν οι σκέψεις με νικούν....

Της Παναγίας η αγκαλιά...

Ύμνος της ομάδας της Παναγιάς του Πάθους

Μια εικόνα σκονισμένη
βρήκα απόψε απ' τα παλιά
και κοιτάζω σαστισμένη
πώς δεν μοιάζουν ταιριαστά
που 'ναι η Παναγιά θλιμμένη
κι ο Χριστός που αλλού κοιτά!

Σαν άγκυρα που βιάζεται
να φτάσει ως τα βάθη
θυμίζει η λόγχη που «κεντά»
το Γιο της, στα Άγια Πάθη.

Κι ο Σπόγγος που Του πρόσφεραν,
πώς φτάνει να «ρουφήξει»
του κόσμου όλο το κακό,
καινούργιος ν' αρχινίσει!

Πώς οι Άγγελοι βαστάνε
και δεν τα πετούν μακριά
όλα αυτά που Την πονάνε
σαν Ρομφαία στην καρδιά,
κι όμως σαν παιχνίδια θα 'ναι
στου Παιδιού την ξεγνοιασιά!

Σαν άγκυρα...

Μοιάζει ο κόσμος με καράβι
που στα κύματα χτυπά,
ρότα ψάχνει για λιμάνι
να ημερέψει η καρδιά...
Να' ναι, Θεέ μου, στο τιμόνι
σαν πυξίδα η Παναγιά!

Ύμνος της ομάδας της Παναγίας Ιεροσολυμίτισσας

Φως μες το κελί, χρυσό κελί
που θα του λούσει η ευωδιά,
μια ζωγραφιά, Ρόδου θωριά
η αετομάνα Παναγιά.

Χέρια βαριά, χέρια δειλά
πώς να σ' αγγίξουν Παναγιά
μα είσαι εδώ, τί θαύμ' κι αυτό
στο φόβο μου είσαι συντροφιά.

Ζωγραφιά ακριβή, στη Γεθσημανή
παραθύρι που βλέπει το Θεό μου
πρόσωπο ζεστό ακουμπά Χριστό
με τα μάτια Σου γνέφω Ευχαριστώ.

Είσαι σιωπή, μα πώς μπορείς
το θέλημά Σου ν' ακουμπά
μια προσευχή, γλυκιά θαλπωρή
γέρνεις στ' αυτί Του μυστικά.

Να με κρατάς, μη με ξεχνάς
δικό Σου κάνε με παιδί
Παρ' τα κλειδιά, δίνω καρδιά
Δε θέλω πια επιστροφή.

Ζωγραφιά ακριβή, στη Γεθσημανή...

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών Παναγία Άξιον Εστί

Θα είσαι Καταφυγή, το «Άξιον Εστί»
τα βήματα μου εδώ θ' ανεβάζει η «πείνα»
κι η πόρτα η ανοιχτή, μ' όλες τις φωνές
ωραίες πινελιές του Αυγούστου μήνα!

*Το άνταμωμα, μου μοιάζει, γεμάτη Κιβωτός
η μορφή Σου, τα παιδιά Σου
κι η φωνή λυγμός!
Δεν το έχω ξανακούσει το Άξιον Εστί
τα παράθυρα ν' ανοίγει και την οροφή!*

Σαν σκεύη από πηλό, χάρη που ζητούν
να γράψεις και για μας στην ψυχή το θάμα
γράψε για Χερουβείμ και για Σεραφείμ
Εκείνην που υμνούν με εμάς αντάμα!

*Και τ' άνταμωμα, μου μοιάζει, γεμάτη Κιβωτός
η μορφή Σου, τα παιδιά Σου
κι η φωνή λυγμός!
Δεν το έχω ξανακούσει το Άξιον Εστί
τα παράθυρα ν' ανοίγει και την οροφή!*

*Αν απ' τη ζωή μας κάτι πιο άξιον εστί
κράτησέ το, φύλαξέ το για να σ' οδηγή!*

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλες πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μια υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

